

Europese aanpak fiscale Gruyère noodzakelijk (31.10.11)

De strijd tegen fiscale paradijzen levert eindelijk resultaten op. Dat concludeerde de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zopas op een congres over fiscale fraude in Parijs. "De OESO gaat hier wel erg kort door de bocht," reageert europarlementslid Saïd El Khadraoui (sp.a), die over hetzelfde thema op 26 oktober j.l. in debat ging met Europees commissaris Algirdas Semeta, bevoegd voor belastingen en fraudebestrijding - tijdens de plenaire zitting van het Europees parlement in Straatsburg.

"Het is niet omdat de OESO met quasi-grote cijfers goochelt - er is sprake van een wereldwijde opbrengst van 14 miljard euro - dat de strijd tegen de fiscale fraude gestreden is. De gerecupereerde belastingen zijn een peulschil in vergelijking met de reële omvang van de fiscale fraude. Bovendien is de manier waarop landen de zwarte spaarpotjes van grote fraudeurs aanpakt niet efficiënt. Ze lijdt aan dezelfde ziekte die vandaag de strijd tegen de crisis bemoeilijkt. Landen bedisselen bilaterale akkoorden om hun eigen begrotingen te kunnen opsmukken, terwijl enkel een overkoepelende Europese aanpak de fraude daadwerkelijk kan bestrijden."

Europese lidstaten proberen elkaar nu vliegen af te vangen door elk apart overeenkomsten te sluiten met belastingparadijzen. Zo sloot Duitsland zopas een fiscaal akkoord met Zwitserland in de hoop ontdoken belastingen te recupereren. "Maar die overeenkomst is een mager beestje," zegt El Khadraoui. "Zwitserland wil de Duitse tegoeden aan een voordelig tarief belasten voor het verleden. In ruil voor die geringe belasting wordt aan de rekeninghouder volledige anonimiteit en straffeloosheid gegarandeerd. Door dit akkoord, dat nog bekrachtigd moet worden in het Duitse parlement, zouden er voor meer dan 100 miljard euro geheime Duitse tegoeden op Zwitserse bankrekeningen geregulariseerd worden. Een soortgelijk akkoord werd op 6 oktober gesloten tussen Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk. "Uiteraard is het goed dat er een begin wordt gemaakt met de strijd tegen fiscale fraude," zegt El Khadraoui, "maar de overeenkomsten hebben veel weg van een Zwitserse Gruyère. Ze zitten vol gaten, achterpoortjes waarvan fiscalisten enkel kunnen dromen. Op ogenblikken dat de overheden kreunen onder besparingen en tekorten wordt via dergelijke bilaterale akkoorden een massa aan Duitse en Engelse tegoeden onttrokken aan de betrokken belastingdiensten. Vooral in het VK, waar er als gevolg van de economische crisis voor 25 procent gesnoeid wordt in de publieke dienstverlening, is dit wraakroepend. De geschatte inkomsten voor de landen zijn verder zwaar overdreven. Van de voorspelde inkomsten van 4 tot 7 miljard pond voor de Engelse overheid, zou slechts een zeer kleine fractie écht naar Engeland terugvloeien. Volgens experts van Tax Justice Network zou het slechts om 350 miljoen pond gaan.

Een hervorming van de Europese richtlijn inzake belasting op spaargeld en van de akkoorden tussen de EU met landen als Zwitserland, Liechtenstein, Andorra, Monaco en San Marino sleept al jaren aan in de Raad. Cruciaal punt vormt de automatische uitwisseling van data tussen de verschillende nationale belastingoverheden. Ook de VS vragen nu dergelijke gegevens aan Zwitserland, maar in tegenstelling tot de EU, stellen de VS zich assertiever op. Zij dreigen met astronomische boetes - er is sprake van 1,6 miljard euro boete - en rechtszaken als de Zwitsers niet over de brug komen met de gevraagde gegevens.

Nu Europese lidstaten elk op zich afspraken beginnen te maken, wordt een echte Europese aanpak moeilijker. Nochtans liet commissaris Semeta gisteren tijdens het debat met El Khadraoui verstaan dat de EU de bilaterale akkoorden - waarvan ze overigens niet op de hoogte werd gesteld - grondig wil onderzoeken. Semeta verklaarde dat een overkoepelende Europese aanpak wenselijk is en dat bilaterale akkoorden de ambities van de Unie niet mogen ondermijnen.

Volgens El Khadraoui moet de Commissie nu een duidelijk standpunt innemen over de manier waarop de lidstaten solo slim spelen. Vooral nu Zwitserland haar verdeel-en-heersstrategie wil verder zetten en haar Gruyère-afspraken aan de andere lidstaten probeert te slijten.

"Europe heeft niet enkel nood aan duidelijke afspraken over besparingen, maar ook over de

inkomsten,” zegt El Khadraoui. “Enkel collectieve druk van de Unie kan belastingparadijzen op andere gedachten brengen. Je kan vandaag niet aan gewone mensen vragen dat ze financieel zware inspanningen leveren, terwijl de rijkste Europeanen straffeloos de wet mogen overtreden en gepamperd worden met sympathieke afspraken. Dat is volstrekt niet rechtvaardig.”

Bron:<http://www.websaid.be/> (overgenomen met de toelating van de auteur).